

[Schovelin.]
 førighed. Naar man, som jeg ser rundt omkring i Blade, netop søger at gøre dette, vil jeg derom sige, at det er en slet Samfundsgerning, som de paagældende Blade og Mænd gør, naar de saar Mistillid til den Ordning, Rigsdagen her med et stort Flertal er i Færd med at skabe. Om det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som vistnok fra alle Sider omfattes med stor Sympati, og hvis Evner, Begavelse og hele Færd ogsaa med Rette omfattes med stor Sympati og naturligvis ikke mindst hos hans eget Parti, vil jeg blot gøre den Bemærkning — ja, hvordan skal jeg egentlig udtrykke det — da Per Gynt ser hele sin Formue springe i Luften sammen med det Skib, hvori den er anbragt, priser han sig ganske vist lykkelig, fordi han selv er forskaanet, fordi hans Liv er reddet, og han takker Vorherre, men han tilføjer: „Økonom, det er han ikke!“ Saaledes vil jeg efter at have set de Betragtninger, Hr. Christmas Møller anstiller her, sige — ihvorvel jeg priser ham som Partifælle og som Kollega —; at Økonom, det er han ikke! Men, jeg gentager: Det vilde aldrig nogen Sinde være faldet denne ansvarsbevidste Mand ind i et Øjeblik som dette, hvor saa mange af hans eget Parti og andre Partier slutter op om denne Ordning, at mistænkeliggøre den. Han gjorde da ogsaa lige det modsatte. Og det er saa meget mindre en god Gerning at laste denne Ordning, som der ikke kan anføres virkelig gode Grunde herfor. Man siger, at det er jo altid gaaet galt med Landmandsbanken, hvorfor skulde det saa ikke ogsaa gaa galt denne Gang? Bortset fra det rent populære i denne Betragtning vil jeg sige, at Fortidens Rekonstruktioner var afgørende forskellige fra denne. Thi ved de foregaaende Rekonstruktioner begik man netop den Fejl, man her undgaar: Man rensede ikke ud til Bunds, man skaffede ikke de nødvendige Midler, man tog stadig overfladisk paa Sagen og nøjedes med de overfladisk konstaterede Tab. Her har man tilvejebragt en Bank, hvor alt usundt er skaaret bort, og jeg vil sige: Der er sikkert ikke nogen Bank i Danmark, som ikke kunde ønske at faa Lejlighed til saaledes at skubbe fra sig alle de daarlige eller mindre gode Engagemen-

ter og beholde alt, hvad der er første Klasses; og naar det nu altsaa er gennemført her, bør man ogsaa haabe, at Ledelsen selv vil skride videre i samme Aand. Der har været talt saa meget om *Filialerne*, og der har rejst sig nogen Stemning rundt omkring i Provinserne for, at man skulde have omdannet Filialerne til selvstændige Banker. Jeg vil derom gerne sige dette, at adskillige Filialer, f. Eks. de fra gamle Glückstadts Tid, er Fødeaarer for Banken, og dem vil det være urigtigt at skære over. Alt, hvad der er i *organisk* Forbindelse med Banken, bør selvfølgelig bibeholdes. De store, kraftige Filialer har i allerhøjeste Grad tjent vedkommende Provins' Erhvervsliv, idet der netop var mange store Engagementer, som de smaa Provinsbanker umuligt kunde tage, men som en Filial for saa stor en Bank som Landmandsbanken kunde magte. Men for saa vidt der er Filialer tilbage — og det er naturligvis ingenlunde udelukket —, som ikke staar i en saadan *organisk* Forbindelse med Banken, som ikke virker saaledes, at der er en organisk Vekselvirkning mellem Hovedsædet og Filialerne, saa vil det være i denne Reorganisationens Aand, om Bestyrelsen har dette for Øje og gennemfører, hvad der i saa Henseende kan gennemføres — selvfølgelig efter de nøjeste Undersøgelser af Spørgsmaalet i hvert enkelt Tilfælde.

Der er en Bestemmelse i dette Forslag, som jeg navnlig maa prise, det er Bestemmelsen i § 5 om Afviklingsafdelingen, hvorefter „eventuelt Overskud eller Tab paa de til Afviklingsafdelingen henførte Engagementer m. v. ud over de saaledes tilstedeværende Hensættelser m. v. tilfalder, henholdsvis dækkes af Staten.“ Jeg vil endogsaa gaa saa vidt, at jeg siger, at saaledes som det staar der, synes det mig i og for sig mindre vigtigt, at man peger hen paa Tomandsudvalgets Opgørelse. Saaledes som Forslaget oprindeligt var udarbejdet og tænkt, gjorde Hensynet til Bankens Tabsopgørelse sig for saa vidt gældende, som man sagde: Det, *den* har opgjort som Tab, skal indbetales, Hullet skal dækkes; men man tog lige saa vel Hensyn til Tomandsudvalgets større Opgørelse paa de 170½ Million, idet man netop satte 34 Millioner som Reservefond. Men den Gang